

Desentralisert utdanning i Norge – et samledokument

Vi startet vårt arbeid ved å definere hva fag- og forskningspolitisk komiténs forståelse av hva *desentralisering* og *desentralisert studietilbud* er.

Hovedsakelig ser vi denne tematikken under paraplybegrepet *fleksibel utdanning*. *Fleksibel utdanning* er et samlebegrep som omfatter ulike perspektiver og begrunnelser. I denne sammenheng er begrepet gitt betydningen tilrettelagte utdanningstilbud som kan benyttes av så vel studenter på en fysisk campus som studenter utenfor institusjonen. Nettstudier, nettstudier kombinert med samlinger og andre tilpasninger ved hjelp av teknologi er definert som viktige fokusområder. Fleksible utdanningstilbud gjør det mulig å lære uavhengig av tid og sted, og på ulike måter. Bruk av ny teknologi (IKT) er et viktig hjelpemiddel for å oppnå slik selvstendighet.

I begrunnelsen for fleksibel utdanning, har vi vektlagt en økt tilgang til utdanning, mangfoldig rekruttering, gjenbruk og effektivisering av læringsressurser, teknologisk medlæring, økt repertoar av undervisningsformer og finspisset tilpasning til arbeids- og samfunnsliv.

Desentralisering, som et underpunkt under fleksibel utdanning, kan etter komitéens vurdering deles inn i to nivåer.

Nivå 1 - Desentralisert studiested. Studiesteder utenfor større tradisjonelle sentrum, dog et samlet og, eller, sentralisert studiemiljø av betydelig størrelse.

Nivå 2 - Desentralisert i Norge. Samlings- og nettbaserte studier med betydelig avstand fra tradisjonelle sentrum. Ofte videreutdanning i “næringsregioner” eller tettsted som er bygget rundt hjørnesteinsbedrifter i distrikter.

Eksempelvis - Bø er ikke et desentralisert studiested, da de har et samlet campus og studietilbud, men desentralt i en norsk kontekst, da det ligger lengre unna et urbant sentrum.

Fremgangsmåte i dette samledokumentet er å systematisk gjennomgå allerede eksisterende politikk, uttalelser og vedtak gjort på flere nivåer i universitets- og høyskolesektoren. Vi har derfor delt opp dokumentet i en *historisk kontekst*, og deretter inn i *politiske, organisasjoners og institusjonelle* perspektiver.

Historisk kontekst

Tross vårt mandat å skrive et samledokument med eksisterende politikk, så krever denne tematikken å bli sett i en historisk kontekst, for å forstå hvorfor det politiske ordskiftet er slik det ligger til grunn.

Desentralisering har vært sentral del av utdanningspolitikk og politikk forøvrig siden høyere utdannings spede begynnelse. Helt siden ønsket om et eget universitet ble fremsatt for første gang i 1661, har kampen for høyere utdanning vært en nasjonal kampsak. Det var et av de viktigste norske særkravene overfor regjeringen i Danmark-Norge frem mot 1814, og var med på å bygge Norge som nasjon og den norske identiteten på starten av 1800-tallet.

Deretter hopper vi til tidlig 2000-tall. Det var da det for alvor var tydelige signaler om samlokalisering av campuser. Eksempelvis sentraliseringen av tidligere Høgskolen i Vestfolds 4 desentraliserte campuser, til én stor campus i Bakkenteigen utenfor Horten. Videre demonstreres det et politisk press for sentralisering. Et av premissene for at Veterinærhøgskolen, NVH, skulle få sitt nye storslagne bygg, var at de måtte slås sammen med NMBU, da de startet innledende samtaler om fusjonering i 2007. Dermed ble det vedtatt at de skulle flytte fra Adamstuen til Ås. Altså, en samlokalisering på begge campuser på Ås.

Videre har desentralisering, også før vår samtid, vært oppe til mediedebatt. Det ble i 2018 foreslått av et ekspertutvalg å opprette elleve regionale forskningsråd. Det ble der vurdert om det skulle tas 2 milliarder fra Forskningsrådet og fordeles på de regionale rådene. De nye forskningsrådene skulle være desentraliserte og fungere som næringsstøtte. UHR og Forskningsrådet var negative, men flere utdanningssituasjoner var positive.

I 2020 var det 6 824 studenter som benyttet seg av et desentralisert studietilbud (nivå 2), i motsetning til 18 823 som studerte ved et nettbasert studie og 266 248 studenter som studenter ved utdanningsinstitusjon. Disse tallene er hentet fra Meld.St.16.¹ Det kommer videre frem at det har vært en nedgang i antall studenter fra 2010 til 2020, som er forventet å komme av at studenter foretrekker samlingsbaserte studier.

Politisk perspektiv

Desentralisering i utdanning har vært et gjentakende tema over mange år i det politiske Norge. Utdanning i Norge er allerede regnet som desentralisert fra

¹Meld.St 16 (2020-2020), s.41:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/96e28f2c72f64844843597e104dc23bc/no/pdfs/stm202020210016000dddpdfs.pdf>

tradisjonelle sentrum, men over de siste årene har spørsmål tilknyttet *livslang læring* blitt knyttet til dette. Det har blitt viktigere å skape et høyere utdanningstilbud som kan gjennomføres på tross av bosetting.

Det ble i 2014 gjennomført en strukturreform av Solberg I regjeringen for å “samle ressursene på færre, men sterkere institusjoner”.² Dette var en videreføring fra insentivet fra den tidligere rødgrønne regjeringen, som hadde en politikk som var basert på å skape en sterk akademisk kvalitet og for å gjennomføre dette måtte det være mer konsentrerte fagmiljøer.³

Solberg-regjeringen har lagt frem to strategier som er relevante for desentralisering; [strategi for desentraliserte og fleksible utdanning ved fagskoler, høyskoler og universiteter](#) og [strategi for digital omstilling i universitets- og høyskolesektoren 2021-2025](#). Begge ble lagt frem i 2021. Dette er med andre ord et taktskiftet fra den politikken de førte i starten av deres periode.

Strategi for desentraliserte og fleksibel utdanning ved fagskoler, høyskoler og universiteter legger frem fire innsatsområder:

1. Øke tilgangen til fleksible og desentraliserte tilbud i hele landet.
2. Styrke samarbeidet mellom aktørene i utdanning og arbeidsliv og koble tilbud og etterspørsel bedre.
3. Jobbe for at fleksible tilbud har høy kvalitet og er tilpasset den enkeltes og arbeidslivets behov.
4. Bedre rammebetingelsene som gir institusjonene, arbeidslivet og studentene større muligheter.

For å gjennomføre dette legger de frem en rekke tiltak som vil være sentrale for dette arbeidet. Tiltakene departementet mener er viktig inkluderer å etablere et nytt distriktsprogram som skal mobilisere en forespørsel til å utvikle utdanningsprogrammer, i samarbeid med utdanningsinstitusjonene. Det er ønsket å opprette heldigitale utdanningstilbud. De foreslår å vektlegge fleksible tilbud når det tildeles midler fra regjeringen, samt gjøre studieordninger mer tilpasset studenter med ulik livssituasjon. Utover det ønsker Solberg-regjeringen å opprette en søknadsbasert ordning for studiesenteret eller lignende om finansiering til prosjekter i samarbeid med utdanningsinstitusjoner.

Strategi for digital omstilling i universitets- og høyskolesektoren 2021-2025 er rettet mot det digitale aspektet i utdanning. Sammenhengen mellom desentralisering og digitalisering kommer klart frem i dette dokumentet. Det fremheves at den må leses i sammenheng med *Strategi for desentralisert og fleksibel utdanning*.

² <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-18-2014-2015/id2402377/?ch=1>

³ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/NOU-2008-3/id497182/>

Utover disse to strategiene har det blitt gjennomført fire Stortingsmeldinger (Meld.St.) som omhandler desentralisering, samt en NOU.

[Lære hele livet](#) (Meld. St. 14 (2019–2020) omhandler kompetansepolitikk, men er ikke direkte relevant for desentralisering. Utover at det omhandler at de ønsker å sette av midler for å sikre denne formen for studietilbud. ⁴

[Stortingsmelding 19 \(2020–2021\)](#) omhandler styring av statlige universiteter og høyskoler. I den vektlegges det at regjeringen og flertallet i Stortingets utdannings- og forskningskomité ber styrene ved de forskjellige utdanningsinstitusjonen om å vektlegge “sitt regionale ansvar og legge til rette for desentralisert utdanning”.⁵ Meldingen fremhever planen om å legge frem strategi om desentralisert og fleksibel utdanning.

Den andre [Meld.St. er nummer 16 \(2020–2021\)](#) og omhandler utdanning for omstilling, med et fokus på arbeidsrelevans. I den står det at den daværende regjeringen ønsket å fortsette satsingene på fleksible og desentraliserte utdanninger. Likevel fremheves det at flertallet av utdanningsinstitusjoner allerede tilbyr desentraliserte studietilbud og målet er at hele befolkningen skal ha mulighet til å ta høyere utdanning. I Meld.St.16 kommer det videre frem at flere studenter foretrekker en samlingsbasert utdanning fremfor en desentralisert med et lite antall studenter.⁶

NOU 2020:12: Næringslivets betydning for levende og bærekraftig lokalsamfunn inkluderer en rekke punkter relevant for desentralisering. Det etterlyses mer fleksible og desentraliserte utdanningstilbud, som er tilpasset lokalmiljøet, for å sikre kompetent arbeidskraft.⁷ Videre fremheves det at selv om desentraliserte tilbud eksisterer ønsker man en økning av tilbud. Studiesentenes rolle skal i følge NOUen tydeliggjøres ytterligere og at disse skal fungere som kontaktpunkt mellom utdanningsinstitusjoner og lokalsamfunn. Utvalget konkluderer med at det bør innføres en rekke punkter, hvor hovedlinjene er at de ber om flere fleksible utdanninger, mer kontakt mellom utdanningsinstitusjon og næringsliv og at strukturreformen bidrar til en sentralisering av utdanningstilbudet. *Det handler om*

⁴ Meld.St. 14 (2019-202), s. 99:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/afb66fbbcdfb47749f1b7007b559d145/no/pdfs/stm201920200014000dddpdfs.pdf>

⁵<https://www.regjeringen.no/contentassets/e3ccd14012d3458db739786f20ea7a41/no/pdfs/stm202020210019000dddpdfs.pdf>

⁶ Meld.St 16 (2020-2020), s. 42:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/96e28f2c72f64844843597e104dc23bc/no/pdfs/stm202020210016000dddpdfs.pdf>

⁷ NOU 2020:12:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/6e57b898abea46f1bde2108f82ce1796/no/pdfs/nou202020200012000dddpdfs.pdf>

Norge (NOU 2020:15) legger særlig vekt på viktigheten av desentralisert og fleksible utdanningstilbud, for de som allerede er bosatt i distriktsområder.⁸

Det skal i 2022 legges frem en ny nasjonal kompetansepolitisk strategi. Dette mener vi det er viktig å ha i mente når det utarbeides et politisk dokument om desentralisering.

Eksempler på støtteordninger

- DIKUs tilskudd til fleksible utdanning har som mål at universiteter og høyskoler tilbyr fleksibel og relevant utdanning. Denne ble opprettet i 2020 og har tildelt over 193 mill. kroner, i følge Strategi for desentralisert og fleksibel utdanning. Tilskuddsordningen er et av DIKUs kvalitetsprogrammer og skal bidra til å øke tilbudet av fleksible studier.
- Kompetansepilotene og Kompetanse Norge har laget flere prosjekter som skal satse på kompetanseøkninger blant både ferdigutdannede og virksomheter. Disse er relevante for desentralisering for å få en forståelse av satsningene på temaet.

Denne høst trappet det på ny regjering, hvorav begge partiene har et ønske om å sørge for at høyere utdanning blir lettere tilgjengelig. Dette kommer frem i Hurdalsplattformen hvor de skriver dette:

- Gjennomgå sentraliserende kvalitets- og akkrediteringskrav i høgare utdanning.
- Greie ut lovfesting av om nedlegging av studiestader og avvikling av sentrale profesjonsfag med stor regional tyding ikkje kan avgjerast av styret ved institusjonen aleine, men må behandlast politisk av Stortinget.
- Stille tydelegare nasjonale krav til universitet og høgskular om regionalt nærvær for å styrkje det desentraliserte tilbodet og møte regionale kompetansebehov, gjennom oppdragsbrev og utviklingsavtaler.
- Gjennomgå finansieringssystemet slik at det fremmer det breie samfunnsoppdraget til lærestadene, varetar ein desentralisert struktur og bidrar til betre studiekvalitet og livslang læring
- Lansere ei reform for desentralisert utdanning over heile landet, blant anna gjennom lokale utdanningssenter som i hovudsak er eigde av fylka eller har samarbeidsavtaler med eksisterande institusjonar. Utdanningssentera skal få eit særleg ansvar for utdanning der folk bur, basert på lokale kompetansebehov
- Reetablere ein fullverdig høgare utdanningsinstitusjon på Nesna ved å gjenopprette grunnskule- og barnehagelærerutdanning og greie ut kva for andre studie- og utdanningstilbod som kan lokaliserast til Campus Nesna. Vidare vil regjeringa leggje til rette for at utdanningsinstitusjonen på Nesna

⁸ NOU

2020:15.:<https://www.regjeringen.no/contentassets/3b37c1baa63a46989cb558a65fccf7a1/no/pdfs/nu202020200015000dddpdfs.pdf>

kan bli eit senter for desentralisert og distriktsretta utdanning og forskning. Prosessen skal starte vinteren 2022. Undervegs i prosessen må interessene til fagfolka som framleis er ved Nesna, og til studentane som har starta på utdanninga si ved institusjonen før nedleggingsvedtaket, varetakast.

Disse punktene viser et tydelig taktskifte fra strukturreformen av 2014-15, men dette er punkter som det er mer politisk enighet om i dag. Målet er at desentralisering skal bidra til å sikre en tilgang til etter- og videreutdanning, uansett bosted.

Statsbudsjettet viser tydelig regjeringens prioriteringer. Dette kommer frem i den forstand at den nye regjeringen foreslår å gi 250 millioner kroner til fleksible og desentraliserte utdanninger i 2022. Forslaget fra Støre-regjeringen er en økning fra den tidligere regjeringens forslag.

Institusjon

Det er store forskjeller på fokus på desentralisering på tvers av institusjonene. Komitéen har så langt fått sett på en rekke universiteter og høyskoler sine nettsider for å undersøke hvordan desentralisering vektlegges (Nord, NMBU, NTNU, OsloMet, UiT, UiA, UiB, UiO, UiS, USN, INN, HVL, Sámi Allaskuvla, HK og NLA). Denne utredningen tar kun høyde for informasjon som er lagt ut på institusjonenes hjemmeside. Teksten her er en sammenfattelse av linjer FFPK ser på som interessante. Se eget vedlegg for oversikt over alle institusjonene.

Komitéen har sett at det er en del som går igjen på de fleste studiesteder, da mange har fokus på livslang læring, arbeidslivsrelevans og nettbaserte studier. En del institusjoner har flere campus, med forskjellige studietilbud. For eksempel UiT tilbyr ingeniørstudier i Hammerfest og Kirkenes for personer med fagbrev: et grep i livslang læring. Samtidig tilbyr de samisk sykepleierutdanning som drives i stor grad nettbasert, med samlingsuker der de møtes fysisk. Nord universitet. Tilsynelatende er det de institusjonene med flere campus som har tydeligere politikk knyttet til nettbaserte- og samlingsbaserte studieløp, både på heltid og deltid.

Det er Høyskolen i Innlandet som har særlig tydelige strategier knyttet til "regional kraft" med mål om å "gjennomføre større forsknings-, utviklings og innovasjonsprosjekt sammen med regionale, nasjonale og internasjonale aktører i offentlig og privat sektor [...]" (s.9). I tillegg tilbyr de en rekke desentraliserte etter- og videreutdanninger med nett- og samlingsbasert virksomhet i Kongsvinger og Tynset. HVL er også på banen med desentralisert vernepleierutdanning, og tydelig fokus på regionene i deres strategi.

De institusjonene som i større grad engasjerer seg for digitalisering av utdanning er NLA og HK som har veldig mange nettstudier. Dette åpner for å ta utdanning der du er, på flere campus, men opererer tilsynelatende ikke med samlingsbasert utdanning eller drift av mindre studiesteder i distriktene. Foruten nettbaserte studier på heltid og deltid har begge de sistnevnte institusjonene lite politisk aktivitet innen desentralisering. BI har også enormt fokus på digitalisering, og nevner dette eksplisitt i sin strategi. De har et eget senter for digitalisering der det for tiden forskes på online case-undervisning.

HVL har også fått i oppdrag fra UDIR om å være nasjonal koordinator for UH i arbeidet med tre lokale kompetanseutviklingsordninger:

- ReKomp (Regional ordning for kompetanseutvikling i barnehage)
- DeKomp (Desentralisert ordning for kompetanseutvikling i grunnskole og videregående skole)
- Kompetanseløftet for spesialpedagogikk og inkluderende praksis

DeKomp er en del av den nye modellen for kompetanseutvikling i skolen som blir beskrevet i Stortingsmelding 21 (2016-2017) Lærelyst - tydelig innsats og kvalitet i skolen. Ordningen legger til rette for at valg av utviklingsområder skal være desentralisert og gir rom for lokal tolkning.

(<https://www.uv.uio.no/forskning/satsinger/fiks/om/hva-er-dekomp/>, lastet ned: 28.11.21). Gjennom dette har HVL etablert en [kunnskapsbase](#) med kartlegging av kompetanse og kapasitet hos de institusjonene som er med på ordninga. Les mer om Dekomp [her](#).

Sett i sammenheng med økt fokus på etter- og videreutdanning merkes det at desentralisering / nettbaserte studier er et veldig naturlig utgangspunkt. De fleste institusjonene har et utdanningstilbud som i stor grad faller under desentraliseringsnivå 1, da de er samlede studiesteder (noen med flere campus) som i all hovedsak tilbyr utdanning på etablerte og sentraliserte studiemiljø. NTNU, NLA, HVL, og NMBU er eksempler på dette.

En institusjon som skiller seg særegent ut er Sámiš allaskuvla. De har en visjon om å bli et samisk urfolksuniversitet, der samisk språk høres og leses daglig samtidig som samenes, og andre urfolks, verdier og tankegang står i sentrum. De har samarbeid med Nord universitet og tilbyr nettbasert studie i matematikk som videreutdanning for lærere. Institusjonen har på mange måter styrket det samiske samfunnet. Studiestedet er i Kautokeino.

Det kanskje ikke overraskende at de større, sentraliserte, studiestedene som UiB og UiO har tilsynelatende lite fokus på desentralisering.

Organisasjon

Universitet- og høyskolesektoren er preget av flere viktige organisasjoner, som Universitet- og Høgskolerådet (UHR), Samskipnadsrådet og Norsk forskningsråd, samt sentrale studentorganisasjoner som NSO og ONF. I denne delen vil vi legge frem hva de forskjellige organisasjonene har uttalt seg om dette.

Samskipnadsrådet og Norsk forskningsråd har ikke uttalt seg om dette temaet, slik det forekommer fra deres nettsider. Samskipnadsrådet har uttalt seg i forbindelse med livslanglæring, men der i forbindelse med lånekassens arbeid. Norsk forskningsråd uttalte seg om viktigheten av kommunikasjon i arbeidet med desentralisering i 2014.

UHR har levert en rekke hørings svar på temaet om desentralisering:

- [UHRs høringsinnspill til NOU:2020:12](#)
- [Universitets- og høgskolerådets høringsnotat til Meld. St. 16](#)

Dette er to eksempler av flere.

UHR er positive til desentralisert utdanning, som de fremhever i svaret til revidert [statsbudsjett for 2020](#). På den andre siden så fremhever de viktigheten av at “hensynet til kvalitet og relevans kan derfor ikke innordnes hensynet til distriktspolitiske premisser og interesser”.⁹ Det er, ifølge UHR, mange studiesteder som allerede tilbyr desentralisert utdanning. Utover det mener UHR at *desentralisert utdanning* tilhører begrepet *fleksibel utdanning* og at disse må ses i sammenheng. Til slutt settes det fokus på finansiering av desentraliserte studietilbud og at dette ikke skal gå utover allerede eksisterende tilbud.

Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HKdir) er en sentral aktør i sektoren. Vi har gjennomgått deres dokumenter, men det nyeste de har uttalt seg om er fokuset på fleksibel og desentralisert utdanning, i tillegg til arbeidsrelevans.¹⁰

DIKU gjennomførte i 2021 en [kartlegging av studiesentre og lignende løsninger](#) i Norge, i forbindelse med arbeidet med *Strategien for desentralisering og fleksibel utdanning*. Målet med kartleggingen var å få en mer samlet oversikt over geografisk plassering, organisering og rammebetingelser for studiesentrene, som ofte tilbyr desentraliserte og fleksible utdanninger. Det konkluderes med at studietsentrenes funksjon ligger i spenningsfeltet mellom distriktspolitiske og kompetanse politiske interesser og hensyn.

⁹<https://innsyn.acosky.no/uhr/wfdocument.ashx?journalpostid=2021000287&dokid=45200&versjon=1&variant=A&>

¹⁰ <https://hkdir.no/aktuelt/viktig-medvirkning-i-arbeidet-med-utdanningskvalitet>

Organisasjon for norske fagskolestudenter (ONF) er en annen sentral studentorganisasjon som ikke har direkte politikk på desentralisering, men de uttaler seg om dette temaet i høringsvar til Distriktsnæringsutvalget. Der fremhever de at fagskoler ofte har en desentralisert struktur. ONF ber om innovative løsninger, ved for eksempel å se på løsninger for lokaler.

Tankesmiene Agenda og Civita har varierende grad forhold seg til begrepet desentralisert utdanning. Agenda publiserte i september 2019 en rapport om studenters muligheter til utdanning. Der fremhever de viktigheten av å fortsette den geografiske desentraliseringen av institusjonenes struktur for å sikre tilgang for alle.¹¹

FFPKs funn og vurderinger

Gjennom den systematiske gjennomgangen av politikk, utdanningsinstitusjoner og relevante organisasjoner, har vi kommet frem til at det er sentrale funn når det angår desentralisert utdanning i Norge. Vi har bemerket at det var et skifte i politikken fra tidlig 2010-tallet til i dag, med et skifte fra sentralisering til desentralisering. Dette kommer tydelig frem i *strategi for desentraliserte og fleksible utdanning ved fagskoler, høyskoler og universiteter* og Hurdalsplattformen.

Et annet viktig moment i den politiske delen er at det vil komme en kompetansepolitisk strategi i 2022. FFPK mener at NSO burde ha politikk som gjør organisasjonen beredt til å komme med gode innspill, spesielt i den delen som omhandler fleksible utdanninger.

Utdanningsinstitusjoner viser at det er mange fleksible studietilbud allerede. Det finnes en rekke tilbud, på tvers av læresteder. Det er et interessant punkt hva gjelder Samisk høyskole, som er sentralisert i Kautokeino. Høyskolen er ikke stor, men det er viktig element i lokalområdet for å bevare den samiske kulturarven. FFPK mener at det dette er et godt eksempel på ressursbruk til høyere utdanning i "distriktene".

Hva angår relevante organisasjoner har vi funnet frem til en rekke organisasjoner vi mener er relevante. Det som kommer frem er at organisasjonene stort sett er positive, så lenge finansieringen ikke går utover eksisterende tilbud og at disse tilbudene opprettholder en god studiekvalitet.

Fleksibel utdanning vurderer FFPK til det viktigste premisset og vurderer det til at sårbare fagmiljøer, studiekvalitet og studentvelferd, er de viktigste faktorene. Dermed kan desentralisering være et mulig tiltak for å stimulere disse faktorene, men det viktigste er fleksible og tilrettelagte utdanninger, ikke desentralisering

¹¹https://www.student.no/content/uploads/2019/11/Tankesmien-Agenda_like_muligheter_til_uttanning_endelig_versjon.pdf

som mål i seg selv. Desentralisert utdanning må sees i kontekst av fleksibel utdanning.

Høyere utdanning et viktig politisk virkemiddel i distrikt og identitetspolitikk. Slik opprettelsen av Det Kongelige Frederiks Universitet i 1811 var en kamp for kulturell likestilling, og et skritt mot nasjonal selvstendighet fra Danmark, kan omkampen om lærested på Nesna være kampen for distrikt-Norges likestilling ift urbane områder og selvstendighet fra byer. Vi mener derfor at det nå har blitt et definisjonsgrunnlag for et nivå 3 av desentralisering av høyere utdanning.

Nivå 3 - Desentralisert studiested med et utvidet mandat. Kulturbærende institusjon utover samfunnsoppdraget som kunnskapsprodusent, strategisk plassert lengre unna tradisjonelle sentrum.

Samisk høyskole vil falle inn under dette nivået. Vi vurderer det til at det da vil være enklere å skille de forskjellige nivåene av desentralisering i debatt og diskusjon om desentraliserte studietilbud.

FFPK mener utover dette at det er viktig at NSO tar stilling til desentralisering, spesielt i påvente av kompetansepolitisk strategi. Vi ønsker på bakgrunn av sammenfatningen over at NSO må lage et politisk dokument om desentralisering.

Vedlegg:

[Informasjonstabell om desentralisering på utvalgte studiesteder.](#)

Referanser:

UiT Norges Arktiske Universitet. (15.09.2014). *Fleksibel utdanning*. Hentet fra:
https://uit.no/prosjekter/prosjektsub?p_document_id=245068&sub_id=245069

John Peter Collett. (25. 11. 2015). *Kampen for et norsk universitet*. Hentet fra:
<https://www.norghistorie.no/grunnlov-og-ny-union/1309-kampen-for-et-norsk-universitet.html>

Hurdalsplattformen:
<https://www.arbeiderpartiet.no/aktuelt/hurdalsplattformen/>

Desentralisert og fleksibel utdanning ved fagskoler, høyskoler og universiteter:
https://www.regjeringen.no/contentassets/a8e31ac92f1244d0ac3644d4a1c08d03/desentralisert_og_fleksibel_uttanning_ved_fagskoler_hoyskoler_og_universiteter_210630_uu.pdf

NOU 2020: 15
<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2020-15/id2788079/?ch=9>

Meld. St. 16 (2020-2021)
<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-16-20202021/id2838171/?ch=3>

Meld. St. 5 (2019-2020)
<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/meld.-st.-5-20192020/id2674349/?ch=7>

Dikus rapportserie 05/2021. Kartlegging av studiesentre: organisering og rammebetingelser.
<https://diku.no/rapporter/dikus-rapportserie-05-2021-kartlegging-av-studiesentre-organisering-og-rammebetingelser>

<https://khrono.no/ekspertutvalg-regioner-rottingen/motstand-mot-11-regionale-forskningsrad/223417> (14.5.18)
<https://khrono.no/regionale-forskningsrad-desentralisering-forskning/ikke-alle-er-mot-desentralisering/236213> (8.9.18)